

своето съзнание. Следователно, разумното вързване става по закона на свободата.

И тъй, цѣлувката, споредъ нейния произходъ, е начинътъ, по който ние можемъ да се спасимъ отъ злото, което сѣществува сега въ свѣта. Какво нѣщо е устата? — Долната устна означава любовта, силитѣ, които съзиждатъ, — тѣ иматъ единъ произходъ, — а горната устна означава мъдростта. Любовта и мъдростта въ божествения свѣтъ съставятъ основата, върху която живѣятъ всички живи, велики сѣщества. Следователно, когато цѣлувамъ нѣкого, това означава, че азъ се ангажирвамъ да служа на тази велика мъдростъ и любовъ, които съставляватъ божествения свѣтъ, и да живѣя съобразно съ тѣхъ.

И тъй, на онзи, който ви цѣлува, вие сте му гостъ. За да цѣлунете нѣкого, Господъ трѣбва да е въ него. Това е истинската цѣлувка.

Вжтрѣ въ Христа кой живѣеше? — Самъ Богъ. Тази жена разбираше закона — тя цѣлуваше Христа, а не той нея. Следователно, ние можемъ да цѣлуваме само божественото. Нѣкой казва: „Защо не ме цѣлувашъ?“ — Въ тебе живѣе ли Господъ, въ тебе ли е? Ако не е въ тебе, азъ не бива да цапамъ устата си. Единственото сѣщество, което може да цѣлунешъ и което може да донесе твоео спасение, е само свѣтлината. Цвѣтята се разтварятъ, закого? — За свѣтлината. Има ли свѣтлина, тѣ я възприематъ. Тѣзи слънчеви лжчи, тази слънчева свѣтлина цѣлува цвѣтята, тя произвежда тѣхния чудесенъ растежъ. И тъй, въпросътъ е рѣшенъ. Когато ви питатъ: може ли двама души да се цѣлуватъ едноврѣменно? Не може, то е немислимо. Или мъжътъ ще цѣлува, или жената; или братътъ, или сестрата; или господарътъ, или слугата. Тѣй седи законътъ. Двама, които се цѣлуватъ едноврѣменно, — не разбиратъ този законъ, и отъ такава цѣлувка не може да има никакви добри резултати. Двама, които се цѣлуватъ, мязатъ на двама бан-